

Kapitel 78-N 12 [80] X30/1630

CYGNUS SYMBOLICUS,
VIRO
MAXIME REVERENDO, EXCELLENTISSIMO, AM-
PLISSIMO, DOCTISSIMOQUE DOMINO,
D O M I N O
S I G I S F R E D O
B E C K I O ,
LICENTIATO THEOLOGIÆ CELEBERRIMO,
HACTENUS
PASTORI ET SUPERINTENDENTI APUD LEISNI-
CENSES LONGE MERITISSIMO,
NUNG VERO
PASTORI ET SUPERINTENDENTI TAM
ECCLESiarum URBIS CYGNEÆ, QVAM DIOECE-
SEOS AD HANC PERTINENTIS, NECNON SCHOLÆ CYGNEÆ
INSPECTORI PRIMARIO, DIGNISSIMO, GRAVISSIMO,
CUM
DELATUM SIBI MUNUS SPECTABILE ANTISTITIS
DIE 3. CALEND. SEPTEMBR. ANNI M DCC XXXV.
BONIS AUSPICIIS AGGREDERETUR,
AD
TESTIFICANDAM PIETATEM, SUBMISSIONEM, LÄTTITIAM
ET SPEM CERTISSIMAM FAVORIS AC PATROCINII,
OBLATUS ATQVE DICATUS
A
C O L L E G I O ,
QVOD CYGNEÆ EST, SCHOLASTICO,
INTERPRETE
GEORGIO ANDREA VINHOLD, R.

LITERIS,
DANIELIS GOTTFRIEBII WUNDERLICHII.

Kapitel 78-N 12 [80]

AV

CANDOR QVE CANOR QVE.

CYgne, paludosis gaudens latitare sub ulvis,
Stagna per, & fluvios, & aquas in marmore vasto,
Remigioque pedum fluctus fulcare sonoros,
Coeruleique maris Mæandros ludere ad actas,

Cum miciuere poli, focios etiam inter olores:
Insita cui requies, nullo turbata tumultu,
Intus alis pacem, nec Martem accendere tentas,
Si non bella inovet solus Jovis armiger ales;
Attamen obtingit tibi tunc victoria læta:
Denique dulce melos fundis, cum fata suprema
Impendent: potis es Sirenas vincere cantu:
Huc ades ad virides Moldani fluminis agros:
Tolle caput, nostris defigens lumina regnis.
Nec te pænitentat ridentia prata Caystri,
Deliciasque tuas, tractusque rubentis eoi
Deseruisse: domos juvat adspectasse vetustas
Tubantum; heic viguit SCHWANFELDIA nomine tellus,
Innumerabilium cygnorum habitata catervis,
Urbs CYGNEA cluit cygnorum mater & altrix.
Inde ferunt hujus, monumenta perennia famæ,
Antiquo in clypeo bis terrena locata cygnorum
Corpora. Tu nostris succede penatus hospes:
Pelle moras, celerique veni gens castra volatu.

Advolut en subito Phœbēi ales ab æthra
Accelerans Asiae, natali fœde relicta,
Qvæ fuerat qvondam statio gratissima Patrum:
Diū ubi primis umbracula texuit hortus
Sedibus Adami, natos sine semine flores
Pomaque de vivo semp̄ vernantia truncō
Mulserunt Zephyri [o nunquam moritura voluptas!]!
Inde salus hominum, Dominus, regnator Olympi,
Sumserat humanos artus, de Virgine partu
Editus, ut populum spissa caligine septum
Eriperet tenebris, venturum in luminis auras.
Hinc quoque per totum, quaque patet, exit orbem,
Pacem coelestem portans vox entheā: Adeste;
Machina laxatur cœli venientibus ultro.

Obstupuit præsens novus hospes solis ab ortu
Et viso insolito, & speciosa fronte nitentis
Aligeri, & dubius secum dum corde volutat,
Qvalis sit volucris, cuius regionis & oræ,
Præco ait : Haud ego te per longa exorsa morabor,
Res teæta paucis, aures adverte, docebo,
[Tu patrias repetens terras narrare memento]
Ne dubios turbet pendens sententia sensus.
Si facies nudas liceat comprehendere visu,
Ast non velatas capiant tua lumina mentis.
Namque hic tergeminus sub imagine cernitur ales,
Ales olorini candoris, pectoris albor,
Ales olorinae virtutis, dictaque factis
Jungere amans, atque ore ferens, qvod pectori condit,
Ales olorinae dulcedinis, arte loqvendi
Et gravitate pari replens sermonibus aures.
Hæc igitur volucris specie prælustris & usu,
Dotibus effulget ternis, ceu corpore in uno
Ennius, ingenio magnus, tria corcula dictus,
Ore loqui validus Græcoque Oscoque Latinoque:
Aut uti Geryones tenuit tria regna tricorpor.
Laetæ simplicitas morum, voxque ipsa docentis
Suave sonans, nomen duplicat, CANDORQUE, CANORQUE;
Sed triplicat probitas, fidei doctrina, salusque
Nunquam desperanda piis, dum vita renidet,
Numinis auspiciis, operum facunda bonorum:
Sive Bojemorum placeat tibi vocula, Luther,
Jucundo signans placidum modulamine cygnum,
Ceu verum augurium depromsit pectori vates,
Hussius ille, canens divina oracula martyr.

Vix ea fatus erat Præco, cum fata benigna
Cygneo populo, qvos & vicinia nutrit,
Insignem meritis ac dotibus æthere natis
Exhibuere virum coram, qvo Præsule rerum
Sacrarum Cygnea simul, simul illius arva
Gaudia testantur ; plaudunt juvenesque senesque.
BECKIADEN sibi forte datum ter sidere fausto
Jam spectant oculis, spectato reddere honores,
Qvos modo cunque decens animi submissio svadet,
Certatim cupiunt. Stimulant pulcherrima cunctos
Confociata sibi : prudens moderatio vita,
Tuta magis seftata, nimis sublimia spernens,
Et Phaëthoneos ausus exosa procaces :
Lentati motus animi : tranquilla potestas,
Qvod violenta negat, peragens : non apera virtus
Inferiora premens : perlucens gratia vultus :
Mens studiofa boni, qvæ sefe in singula verfat :
Nutus ad obsequium blando molimine ducens :
Illibata fides, stans inconcussa per ævum,
Et dum vita manet : pietas infracta procellis :

Non simulatus amor, fuciique dolique malignus
Nescius, & priscus spirans in pectora candor,
Nulli se parti vendens, servantior æqui:
Ac faciles mores, & mollia verba severis
Intermixta, imas feriant quæ voce medullas,

Qvaræ agite, o cives, solvamus debita tanto
Pastori, pariterque novos gratemur honores,
Nec tam iustarum demus præconia laudum,
Qvam consecrata suspiria mente profecta.
Tu, Praeco, tu præsto sies, tu concipe vota,
Et concepta refer. Praeco mox talibus infit:

Salve, VIR Venerande. Tibi, nobis quoque salve,
Antistes Cygnei, dehinc moderabis habendas
Sacerdotum, qvanta est illi concessa facultas,
Qui præstis templis, ubi constans floreat ordo,
Et ritus æqua servantis lege tenorem.
Hadenus eximia gestasti laude tiaram,
Crescit at in majus Tua terris didita fama,
Cum latas jam jam occipiat volitare per oras.
Annuat auxilio Omnipotens, & cepta secundet!
In celo residens exaudiat aure benigna
Teque Tuasque preces, coelesti flamine fusas,
Et quæ perrumpant nubes, & in æthera tendant!
Si surgant forsan commissa grandine nimbi
Ac ponto incubant, ut nave in turbine quassent:
Ille DEus, qui Te primis contexit ab annis,
Protegat in portu contra omnia tela furoris,
Qvo pugnans hosti felix sine clade triumphes!
Suppediet vites, quo possis ferre labores,
Amphitryoniadæ poscentes membra valentis,
Suggerat & vires animi clementia coeli,
Quies valeas sanctis animis recludere ccelum!
Si tibi contigerit, contingat cruda, senectus:
Sera sit illa dies, atro carbone notanda,
BECKIADÆ nostri quæ nuntiet ultima vita!
Tunc ejus Fasti teneant memorabile nomen,
We lero, Phasianino, Plesisque recenti
Lumine suppositum. Lectis nam fulsit in annis
Horum clarus olor, simul aureus annulus: unde
Ille vocatus olor; sed cygnus & aureus iste;
Hi nominabantur SCHWANRINGI, nomina cum re
Neftentes; sic eluxit sapientia concors.

Vix hæc prodiderat pietas Praeconis, & ecce
Intonuit lævum, ac niveis circumvolat alis.
Spes ea, quæ fulcis concordens semina messis,
Fidentes raro foetura pascit inani,
Et nos lætitia simul exultavimus omnes.

1960 (o) 1961

VD 18

Kapitel 78 N 12 [80] X3011600

CYGNUS SYMBOLICUS, VIRO

MAXIME REVERENDO, EXCELLENTISSIMO, AM-
PLISSIMO, DOCTISSIMO QVE DOMINO,

D O M I N O
SIGIS-
BE

LICENTIATO THE-
ERRIMO,

PASTORI ET SUPER-
CENSES

PASTORI ET SU-
ECCLESiarum ure-
SEOS AD HANC PERTIN-
INSPECTORI PRIMA-

DELATUM SIBI M
Die 3. CALEND.
BONIS AU

TESTIFICANDAM PIET.
ET SPEM CERTISSI-
OBLAT

C O L
QVOD CYGN

GEORGIO A R.

LITERIS,
DANIELIS GOTTOBII WUNDERLICHII.

Kapitel 78 N 12 [80]

AV